

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/808/2015
Identifikačné číslo spisu:	3614201387
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3614201387.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušnir, proti odporcom 1/ Z. I., bývajúcemu v K., 2/ M. I., bývajúcej v K., zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. Edit Balážiková, s.r.o., so sídlom v Partizánskom, Jesenského 231/5, v mene a na účet ktorej koná advokátka a konateľka JUDr. Edita Balážiková, o 4 116, 60 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp.zn. 20 Ro 68/2014. o dovolaní odporcov proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. apríla 2015 sp.zn. 5 Co 56/2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 8. apríla 2015 sp.zn. 5 Co 56/2015 a uznesenie Okresného súdu Partizánske z 21. mája 2014 č.k. 20 Ro 68/2014-34 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Partizánske na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Partizánske uznesením z 21. mája 2014 č.k. 20 Ro 68/2014-34 odpor odporcov 1/, 2/ z 9. mája 2014 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Partizánske z 24. apríla 2014 č.k. 20 Ro 68/2014-32 odmietol. V odôvodnení citoval príslušné ustanovenia O.s.p., poukázal na súdnu prax týkajúcu sa odôvodnenia odporu proti platobnému rozkazu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. 2 Cdo 124/98) a konštatoval, že argumenty odporcu v odpore proti platobnému rozkazu musia spochybňovať opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Uviedol, že odporcovia síce v odpore spochybňujú opodstatnenosť výšky súdom uloženej povinnosti, ale neuvádzajú, prečo je podľa nich uložená povinnosť v nesprávnej výške. Neuvádzajú teda ani jeden argument na podporu svojich tvrdení o nesprávnosti platobného rozkazu. Na to, aby bolo možné považovať odpor za odôvodnený, nestačí uviesť len v ktorej časti sa platobný rozkaz napáda, ale je potrebné uviesť, z akých dôvodov sa napáda (v čom podľa odporcu spočíva nesprávnosť platobného rozkazu). Skutočnosť, či ide o také dôvody, ktoré sú spôsobilé privodiť pre odporcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pritom nie je podstatná. Poukázal na to, čo znamená pojem odôvodnenie podľa Slovníka slovenského jazyka (). Dospel k záveru, že odpor odporcov nie je odôvodnený, zákon neumožňuje zmenu lehoty splatnosti po vydaní platobného rozkazu, ktorý má účinky právoplatného rozsudku, pričom odmietnutie odporu

nebráni odporcom uzavrieť s navrhovateľkou dohodu o splácaní uplatňovanej pohľadávky.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie odporcov 1/, 2/ uznesením z 8. apríla 2015 sp.zn. 5 Co 56/2015 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.). V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na zdôraznenie jeho správnosti uviedol, že z § 174 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že ak odporca podá proti platobnému rozkazu odpor, ktorý neobsahuje odôvodnenie vo veci samej a bol v predmetnom platobnom rozkaze poučený o následkoch podania takéhoto odporu, predseda senátu ho uznesením odmietne, čím platobný rozkaz nadobudne účinky právoplatného rozsudku. Občiansky súdny poriadok neobsahuje bližšie ustanovenia o tom, kedy je splnený predpoklad odôvodnenia odporu vo veci samej, zo zmyslu tohto opravného prostriedku však možno v zhode so súdom prvého stupňa vyvodiť, že by malo ísť o námietky týkajúce sa dôvodnosti alebo výšky platobným rozkazom navrhovateľke priznanej peňažnej sumy, resp. dôvodnosti alebo rozsahu odporcom uloženej povinnosti. V preskúmvanej veci mal prvostupňový súd opodstatnene preukázané splnenie zákonných podmienok pre odmietnutie odporu odporcov, keďže išlo o odpor bez odôvodnenia vo veci samej a zároveň o možnosti jeho odmietnutia boli odporcovia riadne v platobnom rozkaze poučení. Odôvodnenie odporu odporcami nemožno považovať za odôvodnenie vo veci samej, keďže ním nedošlo k spochybneniu dôvodnosti alebo výšky platobným rozkazom navrhovateľke priznanej peňažnej sumy. Odporcovia v odpore neuviedli žiadne vecne ani právne tvrdenia, ktoré by spochybňovali opodstatnenosť navrhovateľkou uplatneného nároku, ale výlučne prezentovali svoj zámer doložiť žiadosť (na pojednávaní) o inú lehotu splatnosti a bez akejkoľvek bližšej špecifikácie namietali neprímeranosť výšky platobných rozkazov a trov.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie odporcovia, a to z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. a z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. Namietali odňatie im možnosti konať pred súdom tým, že potvrdením uznesenia prvostupňového súdu o odmietnutí ich odporu im bola odňatá reálna a efektívna možnosť skutkovo a právne argumentovať v dvojinstančnom súdnom procese a predovšetkým možnosť, aby ich vec bola verejne prejednaná v ich prítomnosti na ústnom pojednávaní. Postup a rozhodnutie súdov nižšieho stupňa je podľa ich názoru v hrubom rozpore so zásadou predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, pretože v dvoch rovnakých sporoch medzi rovnakými účastníkmi (vedených na Okresnom súde v Partizánskom pod sp.zn. 20 Ro 68/2014 a 20 Ro 69/2014) bolo rozhodnuté úplne inak. V predmetnom konaní (č.k. 20 Ro 68/2014) bol odpor proti platobnému rozkazu odmietnutý a v konaní vedenom pod sp.zn. 20 Ro 69/2014 bol odpor totožného znenia akceptovaný ako riadne podaný, platobný rozkaz bol zrušený a vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom po vykonaní ústneho pojednávania. Dokonca v uznesení Okresného súdu Partizánske sp.zn. 20 Ro 69/2014 súd opiera svoje rozhodnutie o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 124/98, o ktoré oprel svoje rozhodnutie aj súd v danej veci. Navrhli tiež odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu spolu s uznesením prvostupňového súdu.

Navrhovateľka navrhla dovolanie zamietnuť a priznať jej trovy dovolacieho konania vo výške 191,33 € (za jeden úkon právnej služby á 181, 26 € spolu s režijným paušálom 10,07 €).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu prípustné, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadli odporcovia dovolaním, nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v ustanovení § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie odporcov preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania odporcov by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 ods. 1 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesné neprípustné (pozri napríklad R 117/1999, R 34/1995). Pre záver o prípustnosti dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. ale nie je významný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto ustanovení; rozhodujúcim je, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

Odporcovia procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/, b/, c/, g/ O.s.p. netvrdili a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť ich dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Odporcovia v dovolaní namietali, že súdy im v konaní odňali možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Teda s prihliadnutím na obsah dovolania bolo v dovolacom konaní osobitne skúmané, či postupom súdu nedošlo k odňatiu možnosti účastníka konania konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V prejednávanej veci odporcovia prípustnosť dovolania odôvodnili vadou konania uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou v tom, že súd prvého stupňa odmietol ich odpor proti platobnému rozkazu, ktoré rozhodnutie odvolací súd potvrdil pre absenciu odôvodnenia, hoci neboli splnené podmienky na takýto postup. Podľa ich názoru je takéto rozhodnutie aj v hrubom rozpore so zásadou predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, pretože v skutkovo i právne obdobnej veci bolo rozhodnuté inak. Dovolací súd dospel k záveru, že odporcovia vytýkajú uvedenú vadu konania súdom nižšieho stupňa dôvodne. Pod odňatím možnosti účastníka konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj odmietnutie odporu v prípade, že podmienky pre takýto postup neboli splnené (viď R 23/1994).

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorým bola odporcom uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku spolu s príslušenstvom a náhradou trov

konania. Proti platobnému rozkazu podali odporcovia odpor - a to jedným podaním v predmetnej veci, t.j. č.k. 20 Ro 68/2014-32 a súčasne aj vo veci č.k. 20 Ro 69/2014-42. Tento odôvodnili žiadosťou o inú lehotu splatnosti, ako bola určená v predmetných rozhodnutiach, neprimeranou výškou platobných rozkazov a neprimeranou výškou trov konania pozostávajúcou hlavne z trov právneho zastúpenia.

V predmetnej veci prvostupňový súd odpor odmietol z dôvodu absencie jeho odôvodnenia, ktoré rozhodnutie považoval odvolací súd za vecne správne. Vo veci č.k. 20 Ro 69/2014, v ktorej bol súčasne proti platobnému rozkazu odpor totožného znenia podaný, bolo nariadené pojednávanie a konanie bolo skončené po nariadenom pojednávaní.

Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Podľa § 174 ods. 3 písm. b/ O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez odôvodnenia vo veci samej, o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze.

Riadnym opravným prostriedkom proti platobnému rozkazu - proti výroku vo veci samej - je odpor, ktorého podanie zabráni účinkom platobného rozkazu v prípade, ak bol odpor odôvodnený (ak odpor nebol odôvodnený, platobný rozkaz má účinky právoplatného rozsudku). Podľa názoru dovolacieho súdu za odôvodnený treba považovať aj odpor, v ktorom odporca namieta bezzákladnosť, resp. nesprávnosť, či nedôvodnosť uplatnenej pohľadávky alebo jej výšky. Nevyžaduje sa teda podrobné uvedenie všetkých skutočností, ktoré odporca namieta alebo dokonca označenie dôkazov, o ktoré opiera svoje tvrdenia. Teda v odôvodnení odporu môže odporca uviesť akékoľvek tvrdenia, ktoré sú spôsobilé spochybniť samotnú opodstatnenosť alebo výšku v platobnom rozkaze uloženej povinnosti - pohľadávky spolu s príslušenstvom bez ohľadu na skutočnosť, či môžu mať v konečnom dôsledku pre neho (po nariadenom pojednávaní) priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

V predmetnom odpore odporcovia namietali výšku samotnej pohľadávky, na zaplatenie ktorej bolo zaviazaní vrátane trov konania, t.j. jej neprimeranosť a žiadali inú lehotu splatnosti pohľadávky - v splátkach (v platobnom rozkaze boli zaviazaní na jej zaplatenie v lehote 15 dní od jeho doručenia). Preto podľa názoru dovolacieho súdu treba takýto odpor považovať za odôvodnený. Potom možno dospieť k záveru, že odmietnutím odporu došlo k odňatiu možnosti odporcov konať pred súdom (§ 237 ods. 1 O.s.p.).

Okrem uvedeného tým, že v skutkovo a právne obdobnej veci, t.j. vo veci č.k. 20 Ro 69/2014 bol odpor úplne totožného znenia akceptovaný ako riadne odôvodnený a bolo nariadené pojednávanie, bola porušená zásada predvídateľnosti súdnych rozhodnutí. Potom možno konštatovať, že v danej veci (totožnej veci s vecou vedenou pod č.k. 20 Ro 69/2014) bola odporcom odňatá možnosť vo veci konať, t.j. argumentovať (skutkovo alebo právne) v dvojínštanchom súdnom konaní (voči rozhodnutiu vydanom na nariadenom pojednávaní mali možnosť podať opravný prostriedok - odvolanie).

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 ods. 1 O.s.p. je vždy zo zákona dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v takom konaní nemôže byť považované za správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ale aj rovnakou vadou postihnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.